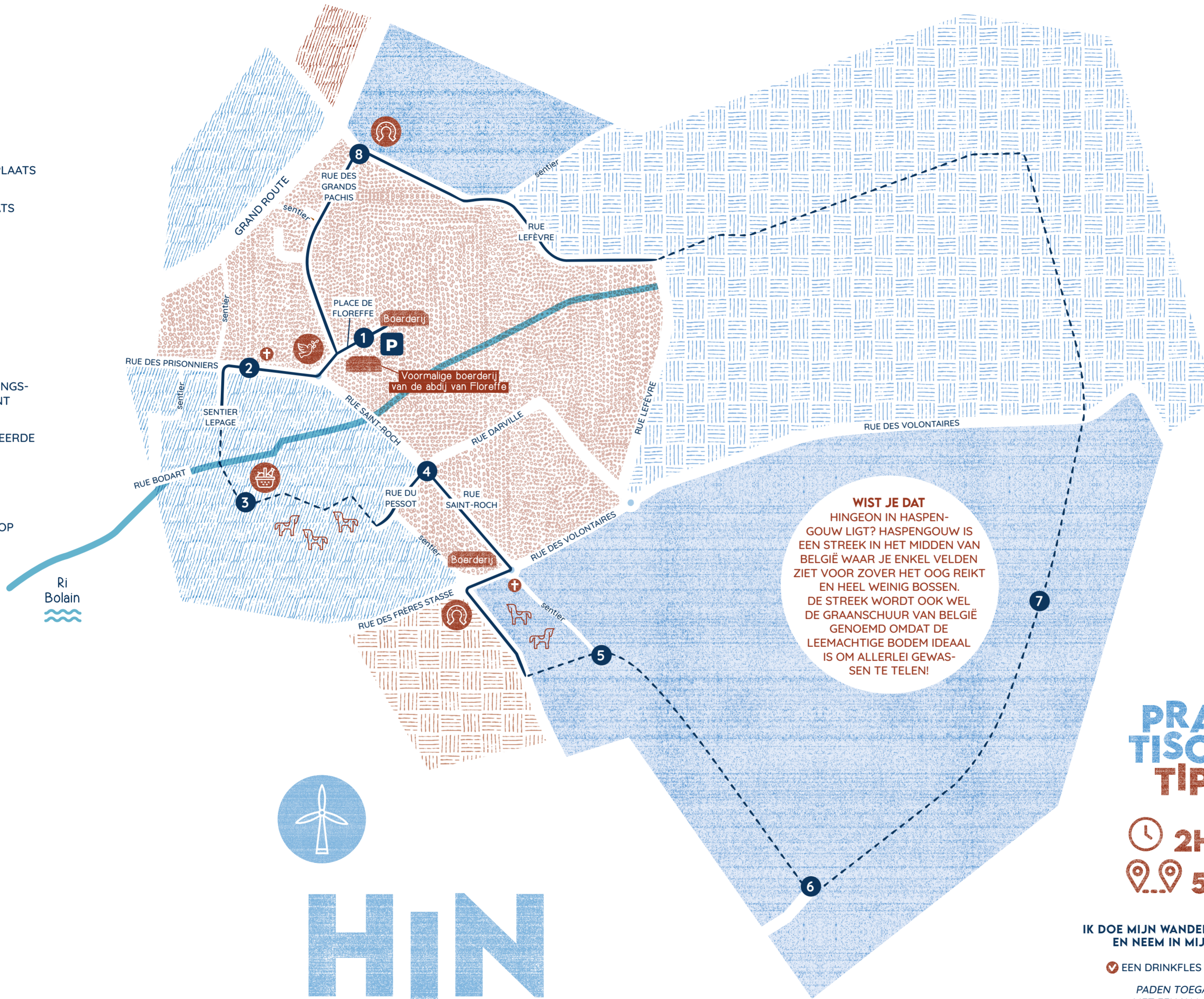

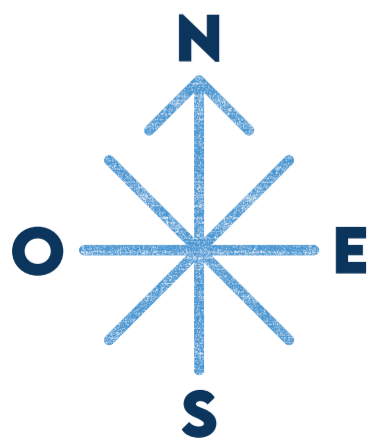

Histoires agricoles

- PARKEERPLAATS
- STOPPLAATS
- KERK/
KAPEL
- PICKNICK-
PLAATS
- MANÈGE
- HERDENKINGS-
MONUMENT
- GEASFALTEERDE
WEG
- PAD
- WATERLOOP

WIST JE DAT
HINGEON IN HASPEN-
GOUW LIGT? HASPENGOUW IS
EEN STREEK IN HET MIDDEN VAN
BELGIË WAAR JE ENKEL VELDEN
ZIET VOOR ZOVER HET OOG REIKT
EN HEEL WEINIG BOSSEN.
DE STREEK WORDT OOK WEL
DE GRAANSCHUUR VAN BELGIË
GENOEMD OMDAT DE
LEEMACHTIGE BODEM IDEAAL
IS OM ALLERLEI GEWAS-
SEN TE TELEN!

HIN GEON

PRAK- TISCHE TIPS

2H00
 5 KM

IK DOE MIJN WANDELSCHOENEN AAN
EN NEEM IN MIJN TAS MEE :

EEN DRINKFLES EEN SNACK

PADEN TOEGANKELIJK
MET EEN 'ALL TERRAIN'-
KINDERWAGEN

EEN AUDIOVERSIE VAN DE DIALOGEN
EN AANVULLENDE INFORMATIE
ZIJN BESCHIKBAAR OP DE APP CIRKWI.

www.meusecampagnes.be

info@meusecampagnes.be
[GalMeuseCampagnes](https://www.facebook.com/GalMeuseCampagnes)
GRAAG MEER INFO ?

Ook beschikbaar in audioversie
op de app Cirkwi.

ROUTES EN VERHALEN

- 1 HINGEON | 5 KM
- 2 BONNEVILLE | 5,5 KM
- 3 MEEFFE | 5,3 KM

Wandeling voor jong en oud :

ALS HET
LANDSCHAP ONS
DE HERINNERINGEN
VAN DE DORPEN
VERTELT

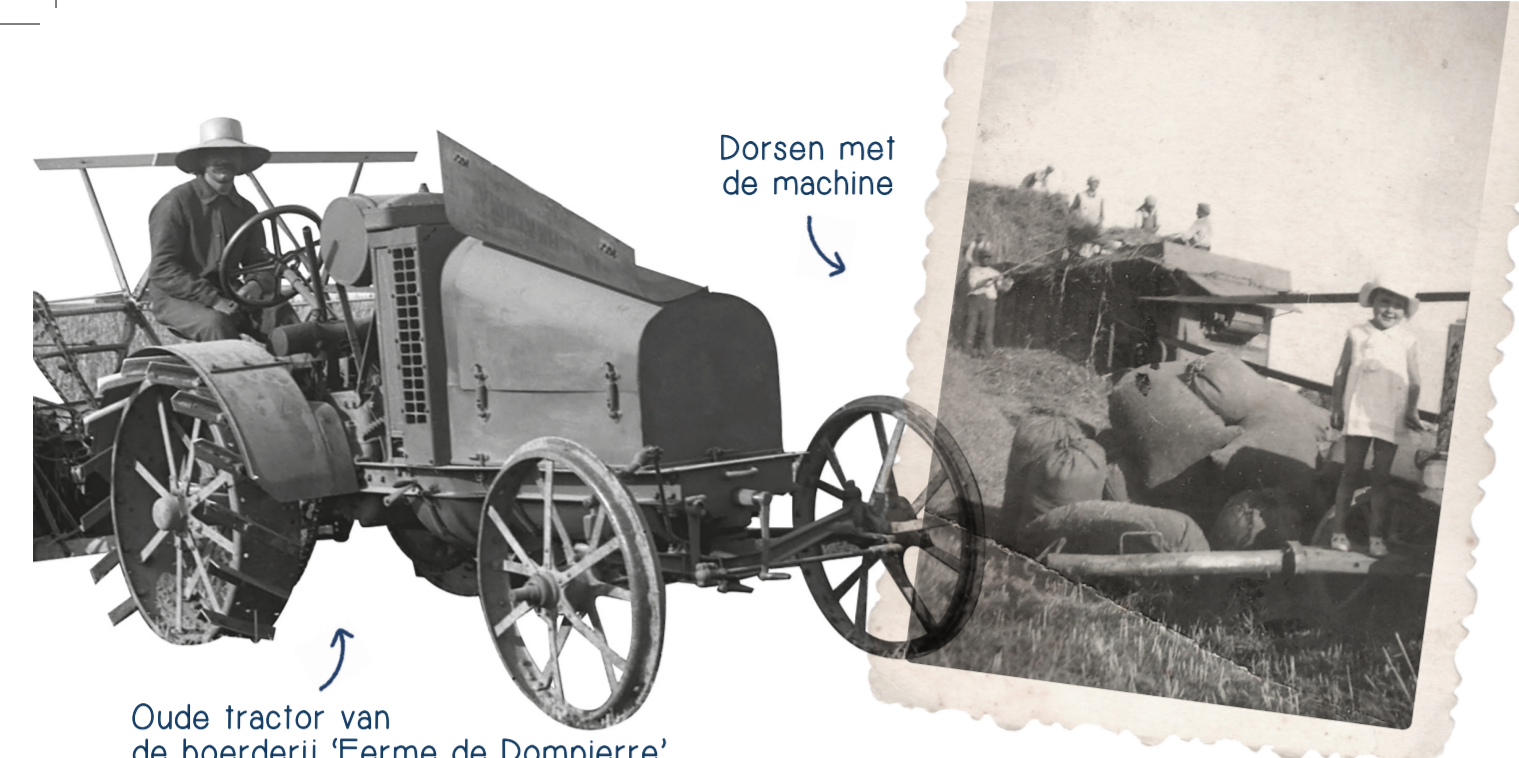

ALS HET
LANDSCHAP ONS
DE HERINNERINGEN
VAN DE DORPEN
VERTELT

HIN GEON

Dorsen met de machine

Oude tractor van de boerderij 'Ferme de Dompierre'

1 HISTORISCH CENTRUM

Opa : "Vandaag wil ik je graag meenemen op een wandeling door het dorp. Lijkt dat je een goed idee, Lison?"

Lison : "Ja, leuk!"

Opa : "Kom, dan gaan we op stap!"

Lison : "Opa, wat is die grote gele boerderij?"

Opa : "Dat is de boerderij van Floreffe. Dat is ook de naam van de plaats waar we nu staan én van de abdij van Floreffe waartoe de boerderij behoorde. De boerderij is al oud en werd door de eeuwen heen meermaals verbouwd. Sinds 1975 is het terrein omgebouwd tot een manege."

Lison : "O, wat leuk! Ik ben gek op paarden!"

Opa : "Dat komt goed uit, want in Hingeon zie je vaak paarden."

Lison : "Ja, maar ik wil je nog één iets laten zien."

Opa : "Dat komt goed uit, want in Hingeon zie je vaak paarden."

Lison : "Een oude kerk? Ik zie helemaal geen kerk bij de begraafplaats."

Opa : "Haha ja, dat is een heel verhaal. Oorspronkelijk stond de kerk hier, in het midden van de begraafplaats, maar in de 19e eeuw raakte hij in verval en werd hij bovendien te klein voor alle inwoners van het dorp. Daarom werd een nieuwe, grotere kerk gebouwd zodat er meer volk naar de mis kon komen. De kerk werd dus verplaatst naar een grotere oppervlakte, maar nog steeds dicht bij de begraafplaats. Kom, laten we eens van dichtbij gaan kijken!"

Bouwen- en herstellingsateliers ARTHUR GÉRARD in HINGEON

2 RUE DES PRISONNIERS

Opa : "Vroeger heette deze straat 'Rue de l'Eglise' omdat de kerk hier staat. Maar na de Tweede Wereldoorlog kreeg de straat een nieuwe naam, ter ere van de krijgsgevangenen."

Lison : "Was er hier oorlog, in Hingeon?"

Opa : "Ja, spijtig genoeg werd Hingeon zwaar getroffen tijdens de twee grote oorlogen van vorige eeuw. Al in de Eerste Wereldoorlog, tussen 1914 en 1918, verloren veel mannen uit het dorp het leven. Het monument voor de gesneuvelde waar we daarnet langskwamen, werd gebouwd ter nagedachtenis aan hen. Dat gebeurde met geld dat was ingezameld tijdens een tombola, maar ook dankzij schenkingen van inwoners. De meeste straatnamen van het dorp werden in 1946 vervangen door namen van inwoners die in die periode zijn overleden, zoals de Rue Bodart en de Rue Darville."

Lison : "Zo zullen we hen nooit vergeten!"

Opa : "Ja, het is belangrijk om de herinnering levend te houden."

3 FONDS BOLAIN

Lison : "Misschien moeten we dit pad eens volgen. Het ziet er mysterieus uit."

Opa : "Goed idee! Dan kan ik je meteen ook een verhaal vertellen. Weet je waar de Franse naam 'Hingeon' vandaan komt?"

Lison : "Van een oude donjon met een draak?"

Opa : "Haha, niet helemaal! Het zit zo: volgens een populaire legende betekent Hingeon in het Frans 'in het riet'. Duizenden jaren geleden was het dorp namelijk grotendeels bedekt met moerassen waar veel riet groeide. Onze voorouders leefden dus letterlijk in het riet. Sommige van die moerassen bestaan tot op vandaag. Je ziet dat er hier woningen zijn gebouwd, terwijl er elders in het dorp veel betere grond was. Waarschijnlijk wou men de goede grond voor de landbouw houden. De landbouw kreeg namelijk voorrang boven het comfort van de inwoners."

Lison : "Kijk opa, daar loopt een beek!"

Opa : "Ja, dat is de Ry Bolain. Vroeger heette hij de Haigneaux. Dus eigenlijk zou het dorp daaraan zijn naam te danken hebben en niet aan het riet in de moerassen."

Voormalige boerderij van de abdij van Floreffe

4 DE WIJK SAINT-ROCH

Opa : "Nu komen we aan in de wijk Saint-Roch. De oorspronkelijke oude huizen die hier stonden waren gebouwd met klei en hadden rieten daken, maar na de Tweede Wereldoorlog zijn ze bijna allemaal verdwenen. Sindsdien zijn er zo'n honderdtal huizen gebouwd, gerestaureerd of uitgebreid. Ze zijn gebouwd met lokale rode baksteen en de meeste daken zijn belegd met dakpannen."

Lison : "Een honderdtal huizen! Zoveel!"

Opa : "Ja, er kwamen steeds meer inwoners bij, dus werden de huizen dicht op elkaar gebouwd om ruimte te besparen, zoals je hier ziet."

Lison : "En waren er alleen maar huizen in deze wijk?"

Opa : "Nee, hoor. Aan sommige gevels zie je nog altijd dat er vroeger een café zat. Bijvoorbeeld het gebouw op de hoek daar, met op de benedenverdieping grote ramen over de volledige gevel. Aan het begin van de vorige eeuw telde Hingeon bijna 30 cafés! In die tijd wisten de dorpsbewoners hoe ze moesten feesten!"

Lison : "Was er veel ambiance?"

Opa : "Ja, de mensen maakten plezier met de familie zonder dat ze Hingeon hoefden te verlaten. Op feestdagen werd er op accordeonmuziek gedanst op het plein of in de 'estaminets'. Mijn grootouders genoten van een lokaal biertje, een glaasje 'péket' voor één frank of een hardgekookt ei dat ze aan een van de kraampjes kochten."

Lison : "Maar ze deden waarschijnlijk meer dan alleen maar dansen en drinken?"

Opa : "Ja, natuurlijk. Er waren ook andere manieren om plezier te maken. De inwoners konden naar een toneelstuk van de twee lokale theatergroepen gaan of boeken lenen uit de bibliotheek die vroeger in de pastorie zat. Daarnaast had je ook kermissen en de fanfare. En natuurlijk waren er ook voetbalwedstrijden van de groen-witte ploeg die tijdens de Tweede Wereldoorlog werd opgericht."

Lison : "Je grootouders hebben zich geen moment verveld!"

5 DE VERANDERINGEN OP HET PLATTELAND

Lison : "Is dat de weg die we moeten nemen? Maar dan wandelen we weg van het dorp!"

Opa : "Alle velden die je ziet behoren eigenlijk nog tot Hingeon. Toen mijn grootouders klein waren, waren velen dag in dag uit bezig die velden te bewerken. Alles gebeurde toen om met de hand, met behulp van een paar werktuigen die werden voortgetrokken door trekdieren zoals paarden, ossen en soms zelfs koeien. Al dat werk vergde veel inspanning, er was dus veel vraag naar landarbeiders en boerenknechten. En hoewel de landbouw heel belangrijk was - en dat nog altijd is - om de bevolking te kunnen voeden, werden die mensen het slechtst betaald. Ze hadden een heel hard leven. Zelfs fabrieksarbeiders en ambachtslieden - zoals timmermannen, smeden en schoenmakers - verdienden meer."

Lison : "Maar dat is niet eerlijk."

Opa : "Ja, je hebt gelijk. Daarom lieten sommigen de velden voor wat ze waren om in de fabriek te gaan werken."

Lison : "Dat kan ik begrijpen!"

Oogstarbeiders en vrouwen met sikkels

Opa : "En toen iets later de tractor werd uitgevonden, waren er steeds minder mensen nodig omdat alles veel sneller ging met machines. Zo kwamen heel wat landarbeiders zonder werk te zitten en moesten ze ander werk zoeken. Daarom trokken sommigen naar een andere gemeente."

Lison : "En de paarden en koeien? Zaten die dan ook zonder werk?"

Opa : "Ja, min of meer. Tegenwoordig worden paarden niet meer gebruikt op het veld. Ze staan in weiden die door boeren worden verhuurd of op een ruiterpiste. En koeien zie je hier niet veel, omdat de landbouw hier vooral is gericht op het kweken van groenten, niet van dieren. Kom, laten we wat verder wandelen, ik zal je tonen wat ik bedoel."

6 DE GEWASSEN OP HET PLATTELAND

Lison : "Amal, hier zijn overal velden!"

Opa : "Inderdaad! Velden zo ver als je kan kijken. De bodem is hier zeer kleiachtig en nat. In de 19e eeuw begonnen de boeren zelfs 10 tot 15 dagen later op het veld te werken dan in de rest van Haspengouw."

Lison : "Wat werd er gekweekt op die velden?"

Opa : "Ze verbouwden hennep om hele sterke lakens van te maken, maar ook koolzaad en boekweit werden afgewisseld in teeltrotatie."

Lison : "Rotatie? Wat betekent dat?"

Opa : "Elk gewas werd om beurten geteeld, en nooit twee keer na elkaar op dezelfde plaats."

Lison : "OK, ik begrijp het. En wat gebeurde er daarna?"

Opa : "De werktechnieken evolueerden beetje bij beetje en ook de kwaliteit van de grond verbeterde met de jaren. In het begin van de 20ste eeuw waren bieten dé grote favoriet bij de lokale landbouwers omdat de vele suikerfabrieken uit de streek er goed voor betaalden."

Lison : "Zijn bieten nog altijd zo populair?"

Opa : "Absoluut, bieten zijn nog altijd de onbetwiste favoriet. Alleen zijn er vandaag veel minder boerderijen, maar de overblijvende boerderijen hebben wel veel meer grond dan vroeger."

Hooiwagen

7 LANDBOUWGROND: DE EVOLUTIE

Opa : "En nu, Lison, heb ik een leuk spelletje voor je: in het landschap kan je twee dingen zien die vandaag voor elektriciteit worden gebruikt. Herken je ze?"

Lison : "Hmm, laat me even nadenken... Ik heb het! Er staan grote elektriciteitsmasten en daar in de verte staan windmolens."

Opa : "Bravo, dat heb je goed geraden! Met de hoogspanningsleidingen wordt de elektriciteit getransporteerd en de windmolens produceren elektriciteit dankzij de kracht van de wind."

Lison : "Dat was gemakkelijk. Maar waarom vraag je dat?"

Opa : "Ik wou er gewoon op wijzen dat we tegenwoordig steeds meer energie nodig hebben om ons te verwarmen, ons huis te verlichten, te koken, apparaten aan te sluiten, enzovoort."

Lison : "Maar in de tijd van mijn grootouders was elektriciteit niet zo sterk aanwezig in de huizen."

Lison : "Had niet iedereen elektriciteit in hun tijd?"

Opa : "Nee, niet iedereen. Het is nog geen 100 jaar geleden dat Maurice Lamquet, een elektricien uit Hingeon, de straten en huizen van Hingeon van elektriciteit voorzag. Rond dezelfde tijd, namelijk 1930, begonnen sommige gezinnen een vaste telefoon in huis te nemen. Daarvoor kon je enkel bellen vanuit het café van Arthur Darville."

Lison : "Maar één telefoon voor heel het dorp? Ik zou het moeilijk gehad hebben in die tijd."

Opa : "Ja, dat denk ik ook..."

Lison : "En die grote gebouwen daar in de verte, wat zijn dat?"

Opa : "Daar ligt het gehucht Troka, met zijn landbouwschuren. Ze liggen een beetje afgelegen van het dorp. De boerderijen die vandaag nog actief zijn hadden de ruimte om uit te breiden en hun installaties aan de steeds grotere machines aan te passen. En dat komt de dorpsbewoners goed uit, want zo hebben ze geen last van het lawaai van de machines en de mestgeur."

Lison : "Ha ja, de typische geur van het platteland!"

8 WIJK UIT HET EINDE VAN DE 20STE EEUW

Opa : "Zo, onze wandeling zit er bijna op."

Lison : "Nu al?!"

Opa : "Ja, maar ik wil je nog één iets laten zien." Hier zijn we in een recentere wijk die dateert uit mijn tijd. De huizen zien er al wat anders uit dan degene die we daarnet zagen: het zijn vrijstaande huizen met 4 gevels, die elk op hun eigen stukje grond staan. Vanaf de jaren 60 groeide de Belgische bevolking en veel gezinnen gingen op zoek naar grond om een huis op te bouwen. De meeste mensen hadden ondertussen een auto om naar hun werk in de stad te rijden, dus gingen ze in dorpen als Hingeon wonen. Het dorp grenst nog maar een jaar of 50 aan een snelweg."

Lison : "Dus daarvoor was geen snelweg?"

Opa : "Nee, je had enkel de 'Grand Route' of de grote weg die je daar ziet, tussen Namen en Hannut. Die bestaat al sinds de onafhankelijkheid van België."

Lison : "Dat is dus lang geleden?"

Opa : "Ja, dat kan je wel zeggen. Heel lang geleden! Toen die weg werd aangelegd, werden er nieuwe boerderijen langs gebouwd. Ambachtslieden en winkeliers deden hetzelfde om te profiteren van alle karren met goederen die er langskwamen. Maar de tijd toen mensen hun volledige leven in het dorp doorbrachten en het dus nooit verlieten, onder andere door een gebrek aan vervoer, is nu voorbij. Vandaag nemen we constant de auto. De lokale winkels liggen nu ook langs de grote weg. Die winkels die vroeger in het dorpscentrum lagen, zijn verdwenen."

Lison : "Het leven in Hingeon is echt veel veranderd!"

Rue de l'Eglise

Rue des écoles

Kerk van Saint-Médard

Windmolens